

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtrùm obligentur confiteri per scripturam interpretem, aut nutus
quando aliter non possumus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

sicque absolui. Sine causa tamen admitti non potest, quia generalis Ecclesiæ consuetudo vim legis habens, est, vt voce fiat; vt res ipsa declarat, & docet D. Thomas Quodlibeto 1. art. 10. De Interprete omnes fatentur.

Integra, secreta, lacrymabilis, accelera, Fortis & accusans, & sit parere parata.
Circa conditionem Fidelitatis, videlicet vt confessio sit fidelis seu verax, est

DVBIVM II.

Vtrum obligemur confiteri per scripturam, interpretem, aut nutus, quando aliter non possumus?

44
Non tenetur confiteri per interpretem.

Respondeo & Dico Primò: Ex vi præcepti confessionis nemo tenetur confiteri per interpretem. Est communior sententia Doctorum: Richardi, Paludani, Scoti, dist. 17. Caietani Verbo *Confessio* condit. 11. Ratio est: quia Dominus non obligauit nos, nisi ad confitendum secrete coram solo Sacerdote: vt colligi potest ex Trident. sess. 14. cap. 5. vbi dicit, *Confessionem publicam non esse præceptam à Domino, sed tantum eam que fit soli Sacerdoti.* Contrarium enim nimis graue onus, & humanæ fragilitati minimè accommodatum fuisset. Confirmatur: quia non obligamur confiteri, quando periculum est, ne Sacerdos alteri reuelet confessionem.

Excipe casum.

Dixi, *Ex vi præcepti confessionis*: nam ex præcepto charitatis sui & Dei, possumus ad id obligari; nepe in periculo mortis; præsertim, quando dubitamus vtrum legitimam habeamus contritionem.

45
Murus tenetur confiteri scripto.

Dico Secundò: Verius est mutum, qui non potest confiteri, nisi scripto, præcepto confessionis obligari ad sic confitendum. Ita Petrus Soto lect. 11. Maior dist. 17. & insinuat Caietanus loco citato, etiamsi obscure loquatur. Probat: Quia sic potest fieri confessio sine notabili incommodo: ergo ex præcepto debet fieri: nam præcepto confessionis non præcipitur vt fiat voce, sed vt fiat eo modo, quo commodè fieri potest. Neq; periculum est, ne Sacerdos abutatur isto scripto, aut nolit restituere scriptum. (quod vrget Dominicus Soto) quia non est ratio, cur id potius faciat, quam cur aliàs non reuelet, dum voce confitemur. Vnde sicut tunc ei confidimus, ita etiam confidere debemus, dum scripto confitemur.

Contrarium non est improbabile.

Contraria tamen sententia non est improbabilis, quam tenet Dominicus Soto, Ioannes Medina, & Nauarrus.

ARTICVLVS IV.

46 **H**oc Articulo agitur de conditionibus confessionis, quæ sunt sedecim, comprehensæ his quatuor versiculis è D. Thoma descriptis: quos etiam prosequitur Nauarrus in Cap. *Fratres* de Pœnitentia dist. 5. à num. 1. vsque ad 106.

Sit simplex, humilis confessio, pura, fidelis, Atque frequens, nuda, discreta, libens, verecunda,

Q V Æ S T I O X.

De Effectibus Confessionis.

Vide D. Thomam, nihil enim hîc dicendum præter ea, quæ suprâ dicta sunt de Pœnitentia, & de Contritione.

DVBIVM.

Vtrum omne mendacium in confessione sit peccatum mortiferum?

Caietanus Verbo *Confessio* conditione 4. affirmat, præsertim quando quis mentitur contra propositum, quod ante habuit, confitendi illius peccati. Probat: Quia D. Thomas 2. 2. quæst. 69. art. 1. dicit mentiri in iudicio, esse peccatû mortale: atqui iudicium hoc Sacramentale est dignissimum: ergo &c. Secundò: Quia facit materiam Sacramenti falsam; quod est sacrilegium.

47
Affirmat Caietanus.

Respondeo & Dico Primò: Mentiri in re grati, est peccatum mortiferum: vt, si quis accuset vel neget peccatum mortiferum, quod non erat accusandum vel negandum.

48
Distinguitur si res grauis.

Dico Secundò: Mentiri de re leui in confessione, est solum peccatum veniale. Ita Nauarrus in Capitulo *Fratres* nam. 15. & sequentibus. Sotus dist. 18. quæst. 2. art. 4. & alij. Ratio est, quia hoc mendacium nec est contra integritatem confessionis, cum peccatum veniale non sit materia necessaria: nec est contra effectum confessionis, quia attritio de peccatis mortiferis, que sufficit ad obtinendum effectû in hoc Sacramento, potest consistere cum peccato veniali: nec est contra veritatem formæ, quia in forma non dicitur, *Absoluo te ab his peccatis, sed à tuis peccatis*; neque demonstrat materiam, sed eam vagè significat. Secus est de formâ consecrationis, quæ demonstrat materiam, cum dicitur *Hoc est Corpus meum*, quæ falsa redditur, si vel vna hostia chartacea ponatur inter hostias veras; falsa (inquã) quo ad illam chartaceam: vnde peccatum mortiferum esset veris hostijs immiscere vnã falsam, non tamen est mortiferum veris peccatis in confessione immiscere vnũ falsũ.

Si res leuis.

Dico Tertio: Si quis ita confiteretur, vt totam confessionem faceret mendacem, peccaret mortifere, etiamsi solum venialia confiteretur. Ratio est; quia irritum reddit totum illud iudicium Sacramentale: nam vbi non est vera confessio, ibi non est vera absolutio.

Si tota confessio reddatur falsa.

Ad priorem rationem in contrarium suprâ allatam: Respondeo, Etsi mendacium in iudicio sit mortiferum, quando est contra iuramentum, vel in notabile damnum alterius; id tamen aliàs non est mortiferum.

49
Respondetur argum. mentis Caietani.

Ad secundam: Non facit totam materiam falsam: suppono enim illum alia verè confiteri: sed solum particulam quandam materiæ non necessaria: falsam facit, quod non vitiat totam confessionem.

QVÆ.